

Landesbibliothek Oldenburg

Digitalisierung von Drucken

**Terentius,|| A` M. Antonio Mvreto|| locis prope
innumerabilibus|| emendatus.||**

Terentius Afer, Publius

Venetiis, 1558 [erschieden] 1559

Fabvlae Interlocvtores.

[urn:nbn:de:gbv:45:1-723936](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:gbv:45:1-723936)

H E A V T O N

S. Nate mi, ego pol dabo puellam lepidam, quam tu facile
ames,

Filiã Phanocratæ nostri. Cl. rufam ne illam uirginem,
Cesiam, sparso ore, adunco naso ? non possum pater.

Ch. Eia, ut elegans est, credas animũ ibi esse ? S. aliã dabo.

Cl. Quid istuc ? quandoquidem ducenda est, egomet ha-
beo propemodum,

Quam uolo. S. nunc laudo te gnate. Clit. Archonidis
filiam,

S. Perplacet. Cl. pater hoc nunc restat. Ch. quid ? Cl. Syro
ignoscas uolo,

Quæ mea caussa fecit. C. fiat. Vos ualete, & plaudite.

FABVLAE INTERLOCVTORES.

Mitio senex,

Demea senex,

Sannio leno,

Aeschinus adolescens,

Syrus seruus,

Ctesipho adolescens,

Sostrata matrona,

Canthara nutrix,

Geta seruus,

Hegio senex,

Dromo seruus.

ACTA

A D E L P H I

Retinere, satius esse credo, quàm metu.
 Hæc fratri mecum non conueniunt, neque placent.
 Venit sæpe ad me clamans, quid agis Mitio?
 Cur perdis adolescentem nobis? cur amat?
 Cur potat? cur tu his rebus sumptus suggeris?
 Vestitu nimium indulgis: nimium ineptus es.
 Nimium ipse durus est, præter æquomq; , & bonum:
 Et errat longe mea quidem sententia,
 Qui imperium credat grauius esse, aut stabilius,
 Vi quod fit, quàm illud, quod amicitia adiungitur.
 Mea est sic ratio, & sic animum induco meum.
 Malo coactus qui suum officium facit,
 Dum id rescitum iri credit, tantisper cauet:
 Si sperat fore clam, rursus ad ingenium redit.
 Quem beneficio adiungas, ille ex animo facit,
 Studet par referre, præsens, absensq; idem erit.
 Hoc patrium est, potius consuefacere filium,
 Sua sponte recte facere, quàm alieno metu.
 Hoc pater, ac dominus interest. hoc qui nequit,
 Fateatur nescire imperare liberis.
 Sed est ne hic ipse, de quo agebam? & certe is est.
 Nescio quid tristem uideo. credo iam, ut solet,
 Iurgabit. saluom te aduenire Demea,
 Gaudemus.

ACTVS PRIMI SCENA II.
 D E M E A , M I T I O .

De. Em, opportune: te ipsum quaerito.
 Mi. h Quid tristis es? De. rogas me, ubi nobis
 Aeschinus

Sitt